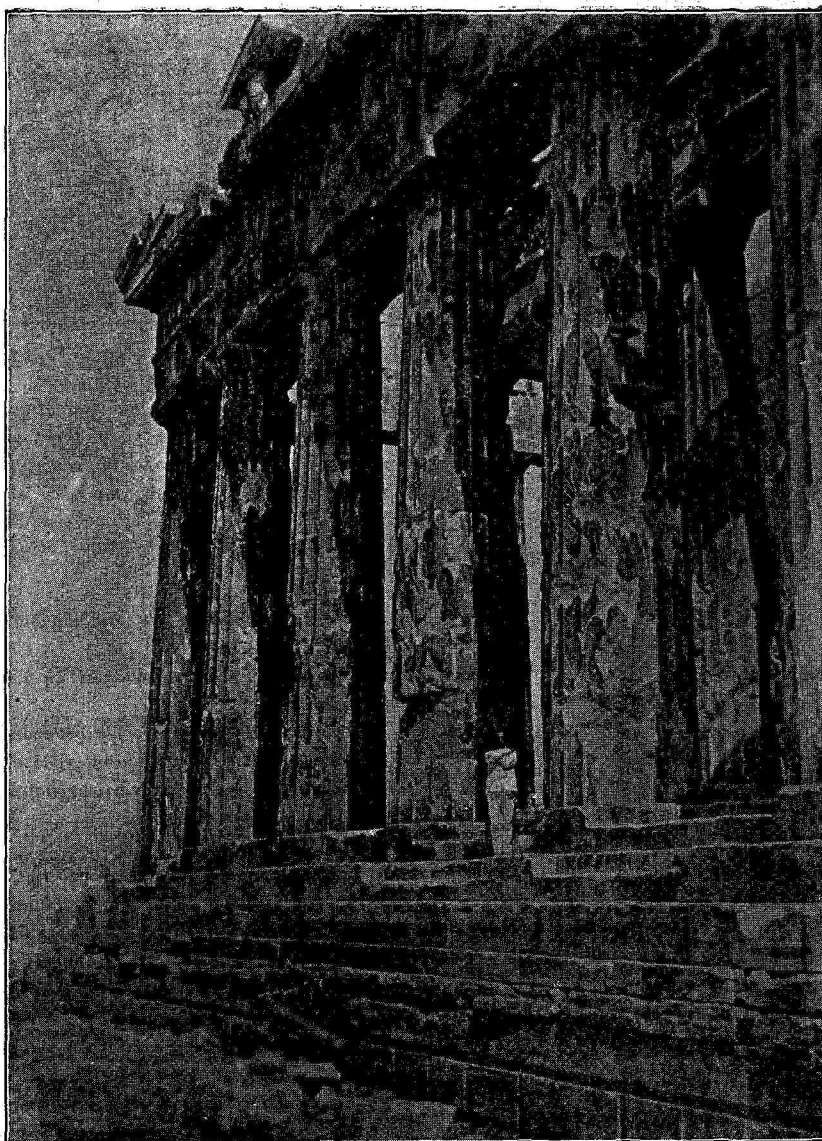

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ

ΚΕΤΗΣ ἐνδὸς νεκροῦ μεγαλείου, ἵσταται, ἐνῶ κυριαρχοῦν ἐν ἀπόψει ἐκπύργῳ αἱ ἀθάρατοι στήλαι τοῦ ραοῦ τῆς Σοφίας, μία μικροσκοπικὴ ὑπαρξίς μὲ τὰς χεῖρας ἐστανρωμένας σεμνὸς ὑποφῆτης μιᾶς ὑπερτάτης πνευματικῆς ζωῆς. Ὁ ἥλιος χρυσίζει τὰς ἐρωτικὰς αὐτὰς στήλας Θεῶν καὶ Ἀνθρώπων, καὶ μία μεγαλουργὸς προήπλαγᾶται ἐν τῇ κορυφῇ ἐκείνῃ τοῦ πνεύματος. Ἡ προή αὐτῇ, ἀχραντὸς ἀπὸ τὰς μακραίωνας βεβήλους ἐπιδρομὰς, ἐμπνέει ιδεώδη καὶ δημιουργεῖ ὄνειρα. Ἀναρριχᾶται ἕως ἐκεῖ τολμηρὸς φοιβόληπτος, ἕνας μεγαλοϊδεάτης τοῦ Τραγικοῦ δαιμονίου, καὶ ἀγαμέει, ἀγαμέει ῥὰ δοθῇ τὸ σύνθημα τῆς ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως,

ὅπερ ἐμπνέουν οἱ Διοχῶλαιοι κεραυνώδεις στίχοι
ἐμφυχνόμενοι ἀπὸ τὸν ρέον ἠθοπ. λάστηρ, τὸν
Ἀχιλλεῖα Μάρδαρ.

ΤΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ

Ἄμμορος νειὸς ἐπέθανε
κι' ἄμμορον νειὰ θλιμμένη
δίπλα στὸν ἔρμο τάφο του
μέρα καὶ νύκτα μένει.

Ὀλόρθη ἐκεῖ κι' ἀκίνητη
μέσα σὲ μαύρη σκέπη·
ὅποιος τὴ βλέπει ἀπόβραδο
γελᾶται ποῦ τὴ βλέπει

καὶ λέει: Στὸν τάφο ποῦ ἀκαιρά
τὸν ἄμμορον ἔχει κλείδει,
ποῖος σπλαχνικὸς ἐφύτευε
θλιμμένο κυπαρίσι;

ΙΩ. ΠΟΛΕΜΗΣ